

מסכת מקואות

פרק ד משנה ד

מִם שָׂאֹבֵין וּמִגְּשָׁמִים שְׁגַתְעֲרָבָיו בְּחֵצֶר, וּבְעֵקָה, וְעַל מַעֲלוֹת הַמְּעָרָה, אֵם רַב מִן הַכְּשֵׁר, כְּשֵׁר. וְאֵם רַב מִן הַפְּסִיל, פְּסִיל. מַחְצָה לְמַחְצָה, פְּסִיל. אִימְתִּי, בָּזְמָן שְׁמַתְעֲרָבִין עַד שְׁלָא יָגִיעוּ לְמַקּוֹה. הִי מַקְלִיחַ בְּתוֹךְ הַמִּים, אֵם יָדוּעַ שְׁבָפֵל לְתוֹכוֹ אַרְבָּעִים סָאָה מִם כְּשֵׁרִים, עַד שְׁלָא יָרֶד לְתוֹכוֹ שְׁלָשָׁה לְגַיִן מִם שָׂאֹבֵין, כְּשֵׁר. וְאֵם לָאו, פְּסִיל: